

I znów homonim :-). Żeby się dowiedzieć, co autor miał na myśli, zapewne pomoże kontekst zdania (Czy mam dać stół w ten kąt? Nie zaksięgowałem dwóch kont.), ale przy okazji kont lub kątów warto się zastanowić nad zakresem użycia litery ą.

Ą piszemy:

- w wyrazach spolszczonych i rodzimych
- przed głoskami szczelinowymi (f, w, s, z, ś, ź, sz, ż, ch), np. wąsko, sąd, ząb,
- przed głoskami zwartymi i zwarto-szczelinowymi (p, b, t, d, c, dz, cz, ,ć, dź, k, g), np. kąpie

l, b

ą

bel, pr

ą

d, k

ą

t,

- w formach deklinacyjnych
- narzędnika liczby pojedynczej rzeczowników, przymiotników i odmieniających jak przymiotnik zaimków, liczebników i imiesłowów w rodzaju żeńskim, np. Była zachwycona jej nową sukienką.

- biernika liczby pojedynczej przymiotników oraz odmieniających się jak przymiotnik zaimków, liczebników i imiesłowów w rodzaju żeńskim, np. Widziałam w księgarni najlepszą

ą

książkę.

- biernika liczby pojedynczej rzeczowników pani, waćpani, jaśniepani, mospani itd., np. Spotkałem panią wczoraj.

- w formach koniugacyjnych
- w 3. osobie liczby mnogiej w czasie teraźniejszym, jeśli 1. osoba liczby pojedynczej jest zakończona na -ę, -am, -em, np. piszę – piszą, gram – grają, wiem – wiedzą,

- przed spółgłoską ł, np. dał, wziął,

Kąt czy kont?

poniedziałek, 01 listopada 2010 06:47

Na koniec wypadałoby wyjaśnić, dlaczego jest w domu jest kąt, a w banku konto. Odpowiedź jest prosta: konto jest wyrazem zapożyczonym, w którym przed on jest spółgłoska k (przed zwartymi i zwarto-szczelinowymi piszemy on) , a kąt – rodzimym. Ot, cała filozofia :-).

[Polub Edytornię na facebooku](#) :-)